

7 Ιανουαρίου 2024

Για τον τρόπο της συλλήψεως του Θεού Λόγου και τη θεία σάρκωση

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Αγίου Ιωάννου Δαμασκηνού

Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως

Απόδοση στην νέα ελληνική

Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης (νυν Μητροπολίτης Δράμας)

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=389140>

Άγγελος Κυρίου στάλθηκε στην αγία Παρθένο, η οποία καταγόταν από τη γενιά του Δαβίδ. Όπως το είπε ο θείος Απόστολος: «Είναι φανερό ότι ο Κύριός μας προήλθε από τη φυλή του Ιούδα, από την οποία κανείς δεν είχε πλησιάσει στο θυσιαστήριο»· γι' αυτό θα μιλήσουμε στη συνέχεια με λεπτομέρειες.

Σ' αυτήν ο άγγελος έφερε τη χαρμόσυνη είδηση λέγοντας: «Να χაίρεσαι εσύ που

είσαι η πιο χαριτωμένη· ο Κύριος είναι μαζί σου. Εκείνη όμως τρόμαξε στα λόγια του», και της είπε ο άγγελος: «Μη φοβάσαι, Μαρία· διότι ο Θεός σε χαρίτωσε και θα γεννήσεις παιδί που θα το ονομάσεις Ιησού. Διότι αυτός θα σώσει το λαό του από τις αμαρτίες τους».

Γι' αυτό, το όνομα «Ιησούς» σημαίνει σωτήρας. Και ενώ εκείνη απορούσε, «πώς θα γίνει αυτό, αφού δεν είμαι παντρεμένη», της είπε πάλι ο άγγελος: «θα σε επισκεφθεί το Άγιο Πνεύμα και η δύναμη του ύψιστου Θεού θα σ' επισκιάσει. Γι' αυτό και το παιδί που θα γεννηθεί από σένα θα είναι εξαγιασμένο, ο Υιός του Θεού».

Τότε εκείνη συγκατατέθηκε: «Να, είμαι πρόθυμη δούλη του Κυρίου· ας γίνει σύμφωνα με την εντολή σου».

Μετά τη συγκατάθεση της αγίας Παρθένου, το Άγιο Πνεύμα ήλθε σ' αυτήν, σύμφωνα με την υπόσχεση του Κυρίου που μετέφερε ο άγγελος· την καθάρισε και την ενίσχυσε με δύναμη ώστε να δεχθεί και να γεννήσει το Θεό Λόγο.

Τότε έπεσε πάνω της σαν σκιά η ενυπόστατη σοφία και η δύναμη του Ύψιστου Θεού, ο Υιός του Θεού, που είναι ομοούσιος με τον Πατέρα· έπεσε σαν θείος σπόρος, και δημιούργησε για τον εαυτό του από το αγνό και καθαρό σώμα της σάρκα με ψυχή λογική και νοερή· πήρε ό,τι πιο εκλεκτό από τη δική μας ανθρώπινη φύτρα, όχι με σπέρμα αλλά με δημιουργία από την επενέργεια του Αγίου Πνεύματος· δεν σχημάτισε το σώμα λίγο λίγο με τμηματικές προσθήκες, αλλά ολοκληρωμένο με τη μία, επειδή ο ίδιος ο Θεός Λόγος αποτελεί την υπόσταση και της σάρκας.

Ο Θεός Λόγος, δηλαδή, δεν ενώθηκε με μία σάρκα η οποία έγινε πρώτα ξεχωριστή υπόσταση, αλλά, αφού ενοίκησε στη γαστέρα της αγίας Παρθένου, με απερίγραπτο τρόπο σχημάτισε μέσα στη δική του υπόσταση, από το αγνό σώμα της Παρθένου, σώμα με ψυχή λογική και νοερή. Έτσι, ο ίδιος ο Λόγος παίρνοντας ό,τι πιο εκλεκτό από το δικό μας ανθρώπινο φύραμα, έγινε υπόσταση με σάρκα.

Επομένως, είναι ταυτόχρονα και ανθρώπινη σάρκα και σάρκα του Θεού Λόγου· συγχρόνως και ανθρώπινη έμψυχη λογική και νοερή σάρκα και σάρκα έμψυχη λογική και νοερή του Θεού Λόγου.

Γι' αυτό και δεν λέμε ότι ο άνθρωπος έγινε Θεός, αλλά ότι ο Θεός έγινε] άνθρωπος· όντας στη φύση του τέλειος Θεός, έγινε ο ίδιος τέλειος άνθρωπος στη φύση, χωρίς ν' αλλάξει στη φύση του, και χωρίς να μείνει ως φαντασία το σχέδιο της θείας οικονομίας.

Αλλά ενώθηκε υποστατικά χωρίς σύγχυση, χωρίς μεταβολή και χωρίς διαίρεση, με τη σάρκα που πήρε από την αγία Παρθένο και η οποία έχει λογική και νοερή ψυχή· δεν μετάβαλε τη φύση της θεότητός του σε φύση της σαρκός του ούτε τη φύση της σαρκός του σε θεία φύση, και χωρίς η θεία του φύση και η ανθρώπινη φύση, την οποία προσέλαβε, ν' αποτελέσουν μία σύνθετη φύση.

Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού, «Έκδοσις ακριβής της ορθοδόξου πίστεως», απόδοση στην νέα ελληνική, Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Πάπαρης. Από: http://users.uoa.gr/~nektar/orthodoxy/paterikon/iwannhs_damaskhnos_ekdosis_akribhs.htm

MISSING_ARG_ACCESS_TOKEN